

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۲/۲۲

پوهندوی آصف بهاند

«دا بغاوت گني فرض شوی ندی؟»

د یو چا مقدس بغاوت

«... بده لا دا ده چي:

که ورور گناه وگري يا قتل وگري،

خور به دېنمن کره په بدو کي ځي

او که يي ورور د چا په خور او لور منن شي چپرته

بيا يي هم خور، ورته په زوره په بدلو کي ځي

اوس نو پر ما

دا بغاوت گني فرض شوی ندی؟»

(ضياً کاکړ ډيوه)

زه پر فیسبوک باندې ډېر حساب نه کوم او کوم مواد چې په کې خپرېږي، زما له پاره ډېر د اعتبار وړ نه دي؛ خو کله - کله یو نیم داسې مطلب یا شعر پکې خپور شي چې تر بنو بڼه وي او لکه د چا خبره د هر درد دوا وي. څو ورځې وړاندې مې د فیسبوک په بڼ کې سرگردانه چکر واهه چې د بغاوت یو څه مې ترسترگو شول، داسې یو شعر چې د بغاوت چغې ورنه جگپدې. ما هم راکاپي کړ، په خپل کمپیوټر کې مې کېښود، څو ځلې مې ولوست او له ځان سره مې وویل:

زه هم د افغانستان په څېر په یوه داسې دودیزه ټولنه کې داسې زړه نه شم کولای لکه د دې شعر شاعرې غوندې. دې شاعرې خو د داسې قوانینو پر ضد د بغاوت بیرغ اوچت کړی دی. زه د همدې کرښو د لیکلو په وسیله، له دې غږ او له دې بغاوت سره همغږی یم او ملتیا یې کوم.

لومړی په لنډ ډول د دې بغاوت د باغي آغلي ضياً کاکړ ډېوي په باب:

ما عمداً وغوښتل چې په دې مقاله کې، د دې مقاله کې د شاعرې بیوگرافي هم ولرم. گوگل ته مې سر وربنکاره کړ، څه مې ونه موندل؛ نو د کار د اسانتیا له پاره مې له ښاغلي ولي الله صاحبزاده څخه - چې دا شعر مې د ده په پاڼه کې لیدلای و- مرسته وغوښته، د مسنجر پر مټ مو خپلې خبرې سره وکړې، خلاصه یې داسې:

- آصف بهاند:

صاحبزاده صاحب سلامونه!

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

هيله ده هرڅه بڼه وي.

زما نوم آصف بهاند دی او پخوا د کابل پوهنتون په ادبياتو پوهنځي کې استاد وم.

زه مو ډېر منندوی يم چې پرون مو د «دود» ترسرليک لاندې په خپله فيسبوکپاڼه کې يو شعر خپور کړی دی.

زه غواړم پر دې شعر باندې يوه مقاله وليکم، که ممکنه وي د همدې شعر د شاعر په باب معلومات راسره شريک کړئ منندوی به مو يم.

له مرستي نه مو همدا اوس مننه!

– ولي والله صاحبزاده:

«دروند او محترم استاد، الله مو تل درانده او اباد ولره، زه به همدا اوس د نوموړي ليکوالي په اړه معلومات راپيدا او له تاسې سره به يې شريک کړم.»

– آصف بهاند:

ستاسو دې کور ودان وي!

... زما اصلي موخه دا ده چې د دې د غږ او بغاوت ملتيا وکړم، تر څو به پر افغانانو او پښتنو باندې دا ناوړه دودونه د خپسې بلا غوندي پراته وي او تر څو به پښتني پېغلي او مېرمنې دا دروند پيټي پر اوږو باندې چلوي.

که يې له تاسو سره اړيکه ونیوه او کورنۍ يې اجازه ورکوله، يوه لنډه غوندي بيوگرافي يې که په مقاله کې له شعر سره راوړل شي هم به يې د يوې زوروي شاعرې په ډول حق ادا شي او هم به د ځوانانو د تشويق له پاره يوه بېلگه شي.

– ولي والله صاحبزاده:

دروند استاد محترم سلام، خدای دې وکړي، چې ناوخته کړی مې نه وي، دنوموړي سره مې بېگانه ناوخته خبرې وکړې، او دغه لنډه بيوگرافي يې راله راکړه، تل بريمن اوسې.

او ولي والله صاحبزاده د «دود» نومي شعر د شاعرې د بيوگرافي دا متن ما ته راته راوېږه چې زه يې له تاسو درنو لوستونکو سره شريکوم:

«ضياً کاکړ ډيوه د خدای بښلي مرزا عبدالمجيد خان لورده، په ۱۳۳۰ ام کال د لغمان ولايت د ډيوې په کلي کې زېږېدلې ده.

لومړنۍ زدکړې يې د لغمان د عمرزايو په لومړني ښوونځي، منځنۍ زده کړې د کابل د سوريا او رابعه بلخي عالي لیسو کې تر سره کړي دي.

مسلكي زده کړې يې د ماسټرۍ په کچه د کابل پوليتخنيک په انستيتوت کې سرته رسولي دي.

دندې:

– د مزار شريف په کود او برق فابريکه، د معادن او صنايعو وزارت د سروې معادن او جيولوجي په لوی رياست کې د انجینري په توگه،

– د ښځو د سازمان د نهمې ناحيې مسئوله،

– د اوبو او د اوبو د زېرمو وزارت د پلان په رياست کې، د پلان د پلي کيدو د ارزونې په برخه کې،

– د افغانستان د ښځو د شورا د کابل ښار د مسؤلې په توگه،

– د مېرمنو ټولني د بهرنيو اړيکو د آمرې په توگه،

د پاڼو شمېره: له 2 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې ښې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

– د بنځو چارو په وزارت کې د مېرمن د مجلې د ادیتورې په توګه،

دا افغانستان د دولت په چوکاټ کې یې تر ۲۰۰۵ ام عیسوي کاله پورې دندې تر سره کړي دي.

په دواړو لویو جرګو (بېړنۍ لویه جرګه او د اساسي قانون لویه جرګه) کې یې د لغمان د ویاړلو خلکو په استازیتوب ګډون کړی دی او د لویې جرګې مډال یې د درنو لغمانیو په استازیتوب په ویاړ په غاړه کړی دی.

په خواشینۍ سره چې د ملي دریځ د خپلولو په جرم، د مرګ له ګواښ سره د مخامخ کېدو په وجه یې، جبري هجرت ته غاړه ایښې او د ۲۰۰۶ ام کال د فبرورۍ نه وروسته د کانادا په هیواد کې د پردېسۍ شپې سبا کوي.

د همدې هجر وجه وه چې د ۲۰۱۶ ام عیسوي کال د می پر شپاړمه، سهار نه بجې چې د دوستم او عطا نور د جنگ خبر پر تلویزیون خپور شو، ما ته له درد سره مل، دا کرښې په ژبه راغلي:

خدایه دا موږ دي بنده ګان یو که نه؟

تا خو زموږ له خدایې نه لاس اخیستی ندی؟

او...

اوس چې یو څوک هم یم، د وطن د درد له برکته یم.

بریا!

په شعر کې مې چې د شاعرې بغاوت ولید، له دې سره سم د پوهاند دوکتور بهالدین مجروح هغه بغاوت ریاد شو چې په ځانځاني ښامار کې یې کړی و او استاد عبدالرؤف بېنوا ورته د «مقدس بغاوت» نوم ایښی و.

استاد بېنوا د مجروح د ځانځاني ښامار د لومړي چاپ له پاره یو لنډ یادداشت لیکلی دی. په دې یادداشت کې بېنوا مجروح ته ویلي چې تا په دې اثر کې بغاوت کړی دی او دا بغاوت د داسې یو مقتدر شي په مقابل کې شوی چې هغه د ټولني او خلکو پر روح او روان باندې لکه خپسه پروت دی او هغه د ځانځاني بلا ده. بېنوا د خپل یادداشت په یوه برخه کې داسې لیکلي دي:

«... مقدس بغاوت ځکه ورته وایم چې مجروح د ځانځاني ښامار د هغه فاسد، غلط، کاذب او په عین حال کې غضبناک، بېباک، ډارونکي او پر ځان مین اقتدار پر ضد بغاوت کړی دی چې ځینې ناپوه او خود خواه انسانان یې د ورېښمو د چنچیو په شان په خپل واک کې له خپلو ځانو څخه زېږوي او بیا داسې ځانونه پکښې نغاړي چې یې له خپلو ځانو څخه بل څه نه ویني او له هر یوه څخه د «زه» بُت جوړ سي... نو په داسې وخت کې همداسې یو «مقدس بغاوت» په کار دی...»

(پوهاند دوکتور مجروح، ځانځاني ښامار، خپرونکی: د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی. ۱۳۵۶ اک کال، د مقدمې دویم مخ)

اوس زموږ په تر بحث لاندې شعر (دود) کې هم شاعر بغاوت کړی دی، د داسې یو دود، دستور او پر ټولنه او خلکو باندې د یو حاکم نرخ په مقابل کې یې بغاوت کړی دی چې له شاعر نه نیولی، بیا د ټولني تر نه نوي سلنه خلکو ته یې زیان رسولی او رسوي یې؛ دا دود ټول خلک ویني او عملاً یې لمسوي:

– خپلي خور او لور باندې ولور اخلي،

– واده په ولور کوي،

– جلی په بدو کې ورکوي،

– که نارینه مین شو خپله خور هم په بدل کې ورکوي،

– د ورور تر مرګ وروسته، خپله وریندار ځانته په نکاح کوي،

د پاڼو شمېره: له 3 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

– هر نارینه بڼکلي بڼځه غواړي، خو د ده کره که لور وزېږېده، شرم يې گڼي او ملامته هم بڼځه گڼي

– او...

خو ټول ورته غلي دي. په پېړيو - پېړيو رواني دغي ناروا ته د شاعر زړه تنگ شوی، د خپل غږ يې جگ کړی دی او د بغاوت په ترڅ کې يې ټولو ته دا پوښتنه په مخ کې ايښي ده:

«... بده لا دا ده چې:

که ورور گناه وگړي يا قتل وکړي،

خور به دښمن کره په بدو کې ځي

او که يې ورور د چا په خور او لور منن شي چېرته

بيا يې هم خور، ورته په زوره په بدلو کې ځي

اوس نو پر ما

دا بغاوت گڼي فرض شوی ندی؟»

دا پر ټولنه باندې د حاکم قانون په دایره کې داسې چيغه او بغاوت دی چې کېدای شي د سر په بیه تمام شي، خو د سر د بیه په قیمت سره چا دا تاوان منلی دی او د دغو ناانسانی قوانینو پر ضد يې خپله چيغه جگه کړې ده. په داسې یوه ټولنه او چاپېریال کې يې دا غږ جگ کړی دی چې هلته له سلگونو کلونو راهې دېخوا دا قوانین وضعه شوي، چلېږي او د بڼځو پر سرباندې تر مېچنو هم سخت او دراندې تاوېږي، لکه تیره د بڼځو پر سر پراته دي او لکه ډبره د سلگونو کلونو په تېرېدو سره بدل شوي هم نه دي.

دا هم د شعر بشپړ متن

دود

زه کلیواله یمه،

په کلیوالو ویاړم،

د کلیوالو درناوی کومه

خو:

ما مې د کلی دود دستور نه بغاوت کړی دی

ښه په جرئت کړی دی

دلته د نجونو درناوی نه کېږی

دلته کی نجونو ته په سپکه گوري

دلته د نجونو میندې نه درنېږي

دلته بی زویه مور، بی وروره خور ته

د پاڼو شمېره: له 4 تر 5

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

خلک میراته وایي
په پیغورو یي وژني
دلته هیڅوک پدی هم نپوهېږي
چي:

که د لور، زېږون گناه ده نو بیا
مور خو گناه گاره نده
پرې ولی بنه، راشي
که هغه هم لور راوري
بله راشي، بله راشي
زموږ د کلي دا مثل ما وژني:

«د خره به څټه څه وي، د بنځي گټه څه وي»

دلته د انسان ارزښت په گټه تلي
بده لا دا ده چي:

که ورور گناه وکړي يا قتل وکړي،
خور به دښمن کره په بدو کي ځي

او که يي ورور د چا په خور او لور مئن شي چپرته

بيا يي هم خور، ورته په زوره په بدلو کي ځي

اوس نو پر ما

دا بغاوت گني فرض شوی ندی؟

ضیا کاکړ ډیوه